

Unde inima viază, unde gândul transportat,
 Către culmea fericirei, zboară... zboară ne'ncetat;
 Unde sfânta Primăvară, nici o dată nu dispare
 Unde nu e nici o urmă de dureri sau întristare,
 Unde sufletul își face numeroase năluciri,
 Unde anii sunt de aur, zilele de fericiri!...
 Oh !.., Sunt toate visuri vane, căci speranța 'mi-a fost seacă!
 — Și acum, Doamnă,—iată poarta expierei,—pleacă!...

(Va urma)

T. M. Stoenescu

Inscripțiune

PENTRU O FONTÂNĂ

(După Malherbe)

Vezi curgând în albe spume,
 Trecător, unda mea rece?
 Astfel trece tot pe lume:
 Numai Dumnezeu nu trece!

Al. A. Macedonski.

REVISTA TEATRALA ¹⁾

DANIEL ROCHAT

Comedie în 5 acte de D. Victorien Sardou, jucată la Comedia Francesă.

Duminică 23 s'a deschis Teatrul Național cu Daniel Rochat. Adevărata cestiune ce se agita era chiar soarta Teatrului Român. Într'adevăr, de când s'a fundat societatea actuală, pe baza legii votată de cameră, și sub direcțiunea D-lui Ioan Ghica, progresele, de și se puteau constata unele, erau minime și nu justificau sacrificiurile ce țara 'și impunea. O fericită idee a fost de a trimite pe D-na Romanescu și pe D. Manolescu în Paris. Totă lumea simțea în acea seară că acești tineri actori luptau pentru chiar viitorul teatrului. Lumea se desgustase de actorii noștri, de traducțiunile stângace, de rolurile neînțelepte, de puneri în scenă scrântite. Societatea cea buna nu mai venea la teatru, și mulțimea publicului, stricat de unii actori declamatori care au ajuns să joace prin grădini, nu aplauda de cât ce era sforăitor.

Publicul destinasese pe D-na Romanescu și pe D-nu Manolescu. Cea d'ăntâia, în Roma

¹⁾ În numărul 2) vom publica un fragment dintr'o frumoasă traducere a dramei, Marion Delorme lucrată de D. Rășian, precum și actul al II-lea din văduva lui Padila.